

Het Boek Daniël - Nummer honderdvijfennegentig

*De weg naar de zondagswet: de rol van Trump en de profetische
ontvouwing in Daniël 11*

Jeff Pippenger
2024-04-25

De verborgen geschiedenis van vers veertig bevat de lijn van zes presidenten vanaf de tijd van het einde in 1989 tot 2020, toen Biden, de zevende president, het presidentschap stal. 2020 markeert het begin van een verborgen geschiedenis, vanaf dat punt tot aan “Alexander de Grote”, die uitbeeldt wanneer het zevende koninkrijk van de Bijbelse profetie wordt opgericht bij de spoedig komende zondagswet. Die tien koningen stemmen er onmiddellijk mee in hun zevende koninkrijk te geven aan het achtste koninkrijk, dat uit de zeven is—de pauselijke macht. Die verborgen geschiedenis begint met de zevende president en eindigt met het zevende koninkrijk.

Wanneer de geschiedenis aangeeft dat er tussen Xerxes, die de rijke koning vertegenwoordigt die Griekenland tegen hem in beroering brengt, en Alexander de Grote, acht Perzische koningen waren, zien wij dat de verborgen geschiedenis tussen het einde van vers twee en vers drie het beeld van de beestelijke macht in haar beproevingstijd door het getal acht voorstelt. Het beeld van het beest in de Verenigde Staten is volledig opgericht wanneer de zondagswet wordt gehandhaafd, en op dat punt treden het zevende en vervolgens het achtste koninkrijk op. De acht Perzische koningen eindigen bij Alexander de Grote; zo markeert het getal acht de beproevingstijd van het beeld van het beest, die bij de zondagswet wordt afgesloten.

De verzen tien tot en met vijftien informeren ons dat de tijd van beproeving van het beeld van het beest de derde was van drie wegmarkeringen die door de geschiedenis van de Makkabeeën werden voorgesteld, en dat de derde wegmarkering een tijdsperiode was die begon in 161 v.Chr. en eindigde in 158 v.Chr. Die periode volgde op de eerste wegmarkering van 167 v.Chr., die het begin van de Makkabese Opstand te Modeïn aanduidde, een stad waarvan de naam „protesteren” betekent. Op dat protest te Modeïn volgde 164 v.Chr., en dit duidde op de tweede inwijding van de tweede tempel. 164 v.Chr. duidt op de tweede inauguratie van Donald Trump als de achtste president sinds Reagan in 1989, die uit de zeven is. Zijn inauguratie op 20 januari 2025 werd voorgesteld door 164 v.Chr., en de herinwijdingsplechtigheid, die het satanische wonder voortbracht dat twee verwijzingen omvat naar de acht als behorend tot de zeven.

Daarom vertegenwoordigen de acht Perzische koningen de geschiedenis van het verbond van de Joden met Rome van 161 v.Chr. tot 158 v.Chr., en verschaffen zij daarmee een tweede getuige voor de beproevingstijd van het beeld van het beest die volgt op Trumps inauguratie in 2025. Vers twee gaat vervolgens verder tot de gestolen verkiezing in 2020, waar het eindigt totdat het historische getuigenis van de acht Perzische koningen wordt toegepast, en zij vinden hun toepassing na Trumps tweede inauguratie. Zodra de acht Perzische koningen op de geschiedenis

tussen vers twee en drie worden gelegd, blijft er nog steeds een verborgen periode over vanaf Bidens inauguratie tot aan Trumps tweede inauguratie.

Die verborgen geschiedenis wordt aangeduid in Openbaring hoofdstuk elf, waar het beest van het atheïsme in 2020 de twee getuigen doodt. Vervolgens daalt Michaël na drieënhalve symbolische dagen neer om de twee getuigen op te wekken. Een „opgestane” Trump begon op 15 november 2022 zijn derde campagne voor het presidentschap, en een opgestane „stem in de woestijn” begon eind juli 2023 de honderd vierenveertigduizend te roepen.

De verzen tien, elf en twaalf van Daniël hoofdstuk elf duiden op de Oekraïense Oorlog die in 2014 begon en zal eindigen met een Russische overwinning, gevolgd door de ineenstorting van de huidige Russische confederatie, zoals getypeerd door de ineenstorting van de Sovjet-Unie in 1989.

Verzen dertien tot en met vijftien duiden drie lijnen van profetie aan. De lijn van de genezing van het pausdom, die begint wanneer de hoer van Tyrus uit haar schuilplaats tevoorschijn komt, wordt getypeerd door vers veertien, en de historische vervulling ervan is 200 v.Chr., toen het heidense Rome als de rovers van uw volk de profetische geschiedenis binnentrad, die zichzelf verheffen, maar vallen.

In de drie verzen wordt de profetische lijn van afvallig republicanisme weergegeven door de geschiedenis van Antiochus III, die de rol van Trump als de achtste president verbeeldt, dat wil zeggen een van de zeven. De verzen duiden ook de profetische lijn van afvallig protestantisme aan, zoals die wordt weergegeven door de geschiedenis van de Makkabeëën.

De profetische lijn van de ware protestantse hoorn, die begon als de Filadelfische beweging van de Millerieten en eindigt als de Filadelfische beweging van de honderd vierenveertigduizend, moet ook worden gelegd over de verborgen geschiedenis van vers veertig. De zeven donderslagen van Openbaring hoofdstuk tien zijn een symbool van zowel de Filadelfische beweging van de Millerieten als van de honderd vierenveertigduizend. Het verzegelen van profetie en het ontzegelen van profetie wordt volbracht door Christus, en wanneer Hij dat doet, beeldt Hij Zichzelf af als de Leeuw uit de stam van Juda. In hoofdstuk tien riep de engel, van wie Zuster White zegt dat hij “niemand minder dan Jezus Christus” is, “met luider stem, gelijk een leeuw brult; en toen hij geroepen had, lieten de zeven donderslagen hun stemmen horen.”

Christus heeft, als de Leeuw uit de stam van Juda, de zeven donderslagen omstreeks het jaar 100 in de profetische geschiedenis geplaatst, en Hij verzegelde die onmiddellijk, want „toen de zeven donderslagen hun stemmen hadden laten horen,” stond Johannes „op het punt te schrijven; en” hij „hoorde een stem uit de hemel zeggen,” „verzegel wat de zeven donderslagen gesproken hebben, en schrijf het niet op.”

De verborgen geschiedenis van vers veertig wordt nu ontsloten door de Leeuw uit de stam van Juda, en in die geschiedenis wordt de lijn van de ware protestantse hoorn voorgesteld door de zeven donderslagen. Toen de stem in de woestijn in juli 2023 begon uit te roepen, ontsloot de Leeuw uit de stam van Juda een verdere openbaring van wat de “Zeven Donderslagen” voorstellen.

De zeven donderslagen vertegenwoordigen de geschiedenis vanaf 18 juli 2020, toen de beweging van de honderdvierenveertigduizend in de straten werd gedood, tot aan de spoedig komende zondagswet. De lijn van de zeven donderslagen duidt „gebeurtenissen” aan die in die geschiedenis plaatsvinden. De eerste teleurstelling wordt gevolgd door de boodschap van de Middernachtsroep, en vervolgens door de zondagswet. Toen zuster White de zeven donderslagen aanduidde, hetzij als de geschiedenis van de eerste en tweede engel, hetzij als toekomstige gebeurtenissen, duidde zij in beide voorstellingen aan dat zij „gebeurtenissen” vertegenwoordigen.

De boodschap van de Middernachtsroep klinkt misschien als iets wat geen „gebeurtenis” is, maar in de Milleritische geschiedenis was de kampbijeenkomst te Exeter van 12 tot 17 augustus 1844 een „gebeurtenis”, met verscheidene daarmee verbonden bijzonderheden. Toch was ook de aankomst van de boodschap van de Middernachtsroep op de kampbijeenkomst een vervulling van de gelijkenis van de tien maagden uit Mattheüs vijfentwintig. De „gebeurtenis” van de kampbijeenkomst te Exeter was een vervulling van de zeven donderslagen, maar de gelijkenis van de tien maagden behandelt die gebeurtenissen niet; zij behandelt de „ervaring” van de maagden,

„De gelijkenis van de tien maagden in Mattheüs 25 illustreert eveneens de ervaring van het adventvolk.” *The Great Controversy*, 393.

Zoals de zeven donderslagen de parallele geschiedenis van de beweging van de eerste en de derde engel aanduiden, zo duidt ook de gelijkenis van de tien maagden de twee parallele geschiedenissen aan.

„Ik word dikwijls verwezen naar de gelijkenis van de tien maagden, van wie er vijf wijs waren en vijf dwaas. Deze gelijkenis is en zal tot op de letter vervuld worden, want zij heeft een bijzondere toepassing op deze tijd en is, evenals de boodschap van de derde engel, vervuld en zal tot aan het einde der tijden tegenwoordige waarheid blijven.” *Review and Herald*, 19 augustus 1890.

Het symbool van de zeven donderslagen vertegenwoordigt de „gebeurtenissen” van de parallele geschiedenissen, en de tien maagden vertegenwoordigen de „ervaring” van de wijze en dwaze maagden in die twee parallele geschiedenissen. De Milleritische ervaring, tot aan 1856, was de ervaring van Filadelfia, en de ervaring van de beweging van de honderd vierenveertigduizend was de ervaring van Laodicea, tot kort na juli 2023. In beide geschiedenissen zullen wijze en dwaze maagden openbaar worden bij de komst van de boodschap van de Middernachtsroep, want dan zal blijken wie de olie der voorbereiding had.

„De toestand van de Kerk die door de dwaze maagden wordt voorgesteld, wordt ook aangeduid als de Laodicese toestand.” *Review and Herald*, 19 augustus 1890.

Zij die weigeren de boodschap te eten die in de hand is van Michaël, de aartsengel, die eind juli 2023 neerdaalde, zullen in de toestand van Laodicea blijven; en zij die het kleine boek nemen en het eten, zullen overgaan in de toestand van Filadelfia. De toestand van Laodicea vertegenwoordigt een volk, of een persoon, van wie Christus buiten staat, hoewel Hij toegang zoekt; en de toestand van Filadelfia wordt voorgesteld als de vereniging van Goddelijkheid met menselijkheid. De zeven donderslagen duiden de „gebeurtenissen” aan van de lijn van de ware protestantse hoorn, die in de

verborgen geschiedenis van vers veertig is geplaatst, beginnend op 18 juli 2020 en eindigend bij de zondagswet.

De gelijkenis van de tien maagden duidt de „ervaring” aan van hen die geroepen zijn om juist in diezelfde periode onder de honderdvierenveertigduizend te zijn. De „gebeurtenissen” die de geschiedenis van de honderdvierenveertigduizend kenmerken vanaf 18 juli 2020 tot aan de zondagswet, en de „ervaring” van de twee klassen gedurende die geschiedenis, gaan vergezeld van de aanduiding van het werk dat in die twee parallelle geschiedenissen was en is toegewezen. Dat werk wordt voorgesteld door de engelen van Openbaring veertien, en het werk van de Millerieten werd voorgesteld door de eerste en de tweede engel, terwijl het werk van de honderdvierenveertigduizend wordt voorgesteld door de derde engel.

‘Ik heb kostbare gelegenheden gehad om ervaring op te doen. Ik heb ervaring gehad in de boodschappen van de eerste, de tweede en de derde engel. De engelen worden voorgesteld als vliegend in het midden des hemels, terwijl zij aan de wereld een waarschuwingsboodschap verkondigen, en een rechtstreekse betrekking hebben op de mensen die leven in de laatste dagen van de geschiedenis van deze aarde. Niemand hoort de stem van deze engelen, want zij zijn een symbool ter aanduiding van het volk van God dat werkt in harmonie met het hemelse heelal. Mannen en vrouwen, verlicht door de Geest van God en geheiligd door de waarheid, verkondigen de drie boodschappen in hun volgorde.’ Life Sketches, 429.

Het werk dat aan Gods volk van de laatste dagen op 11 september 2001, aan het begin van de verzegelingstijd, werd gegeven, wordt opnieuw gegeven aan Gods volk van de laatste dagen aan het einde van de verzegelingstijd, toen Michaël in juli 2023 neerdaalde.

„Johannes zag ‘een andere engel neerdalen uit de hemel, die grote macht had; en de gehele aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid.’ Openbaring 18:1. Dat werk is de stem van het volk van God, dat een waarschuwingsboodschap aan de wereld verkondigt.” The 1888 Materials, 926.

Zoals de „gebeurtenissen” die door de zeven donderslagen worden voorgesteld, en de „ervaring” die door de tien maagden wordt voorgesteld, zo stelt het werk van de drie engelen twee parallelle geschiedenissen voor.

‘God heeft de boodschappen van Openbaring 14 hun plaats gegeven in de lijn der profetie, en hun werk zal niet ophouden vóór het einde van de geschiedenis van deze aarde. De boodschap van de eerste en van de tweede engel is ook voor deze tijd nog waarheid en moet parallel lopen met deze die daarop volgt. De derde engel verkondigt zijn waarschuwing met luide stem. “Hierna,” zei Johannes, “zag ik een andere engel uit de hemel neerdalen, bekleed met grote macht, en de aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid.” In deze verlichting is het licht van alle drie de boodschappen verenigd.’ The 1888 Materials, 804.

In Daniël elf, verzen dertien tot en met vijftien, wordt het profetische werk van de lijn van het afvallige protestantisme (de Makkabeeën), het afvallige republicanisme (Antiochus III) en de hoer van Tyrus (de geweldenaars van uw volk) geïdentificeerd. In diezelfde geschiedenis duiden de profetische lijnen van de ware protestantse hoer van de honderdvierenveertigduizend hun werk,

„ervaring”, en de „gebeurtenissen” aan die zich onder Gods volk in de laatste dagen voordoen. De lijn van de ware protestantse hoorn wordt voorgesteld als de zeven donderslagen, hetgeen de enige profetie in het boek Openbaring is die als verzegeld wordt aangeduid. Vlak voordat de genadetijd sluit, komt van de Leeuw uit de stam van Juda, Degene die de profetie van de zeven donderslagen verzegelde, het bevel om de profetieën van dit boek te ontzegelen.

Het ontzegelen van de zeven donderslagen aan het einde van de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend, dat werd voorafgeschaduwed door het ontzegelen van de zeven donderslagen aan het begin van de verzegelingstijd, moet worden toegepast (regel op regel) op dat gedeelte van het boek Daniël dat betrekking heeft op de laatste dagen, en dat gedeelte is de verborgen geschiedenis van vers veertig. Wanneer dat ontzegelen volledig is volbracht, zoals weergegeven door de opening van het zevende zegel, zal God het vuur van Zijn Heilige Geest uitstorten op de honderd vierenveertigduizend, zoals Hij deed met de discipelen op Pinksteren. Pinksteren stemt overeen met de spoedig komende zondagswet.

„Met een ernstig verlangen zie ik uit naar de tijd waarin de gebeurtenissen van de Pinksterdag zich zullen herhalen met nog grotere kracht dan bij die gelegenheid. Johannes zegt: ‘Ik zag een andere engel uit de hemel neerdalen, met grote macht; en de aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid.’ Dan zullen, evenals in de Pinkstertijd, de mensen de waarheid tot zich horen spreken, eenieder in zijn eigen taal.”

„God kan nieuw leven in elke ziel blazen die oprecht verlangt Hem te dienen, en kan de lippen aanraken met een gloeiende kool van het altaar en maken dat zij welsprekend worden in Zijn lof. Duizenden stemmen zullen vervuld worden met de kracht om de wonderbare waarheden van Gods Woord te verkondigen. De stamelende tong zal worden losgemaakt, en de bedeesden zullen sterk gemaakt worden om moedig getuigenis van de waarheid af te leggen. Moge de Heere Zijn volk helpen de tempel van de ziel van elke verontreiniging te reinigen en zulk een nauwe verbinding met Hem te onderhouden, dat zij deelgenoten mogen zijn van de late regen wanneer deze zal worden uitgestort.” Review and Herald, 20 juli 1886.

Het begin van de verzegelingstijd illustreert het einde van de verzegelingstijd. In het begin werd de late regen in mate uitgestort, en aan het einde wordt zij zonder mate uitgestort. De engel die op 11 september 2001 neerdaalde, is dezelfde engel die aan het einde van juli 2023 neerdaalde. De geschiedenis van Pinksteren begon bij de opstanding van Christus, en het einde van de volmaakte vervulling van Pinksteren is bij de opstanding van de honderdvierenveertigduizend.

„De handeling van Christus, waarbij Hij over zijn discipelen blies met de Heilige Geest, en hun zijn vrede meedeelde, was als enkele druppels vóór de overvloedige stortregen die op de Pinksterdag gegeven zou worden.” Spirit of Prophecy, deel 3, 243.

Christus blies op Zijn discipelen nadat Hij was opgestaan, juist nadat Hij was opgevaren naar Zijn Vader. Toen Hij terugkeerde van de ontmoeting met Zijn Vader, verscheen Hij aan de discipelen en blies op hen enkele „druppelen”, die voorafgingen aan de „overvloedige regens van Pinksteren”. De enkele druppelen vertegenwoordigen het begin van de verzegelingstijd, en de overvloedige regens vertegenwoordigen het einde. Het begin van de verzegelingstijd wordt aan het einde

herhaald, en evenals Christus op Zijn discipelen blies aan het begin van de pinksterperiode, zo blies Hij op Zijn volk van de laatste dagen aan het einde van die periode.

„De dorre beenderen moeten worden aangeblazen door de Heilige Geest van God, opdat zij tot levenwekkende werkzaamheid komen, als door een opstanding uit de doden.” Bible Training School, 1 december 1903.

De dood van de twee getuigen omvat het feit dat degenen die de valse boodschap van Nashville en 18 juli 2020 verkondigden, dit deden als Laodiceeërs. De opstanding van de dode, dorre beenderen vertegenwoordigt een overgang van de toestand van Laodicea, die een toestand van dood is, naar de toestand van Filadelfia, die leven is. De adem die de opstanding en de overgang teweegbrengt, is een profetische boodschap.

“Welke kracht moeten wij van God hebben opdat ijzige harten, die slechts een wettische godsdienst bezitten, de betere dingen zouden zien die voor hen zijn beschikt—Christus en Zijn gerechtigheid! Er was een levendmakende boodschap nodig om leven te geven aan de dorre beenderen.” Manuscript Releases, deel 12, 205.

De periode tussen Christus' opstanding werd in twee perioden verdeeld: de eerste bestond uit veertig dagen, waarna Hij ten hemel opsteeg, gevolgd door tien dagen in afwachting van Pinksteren. Veertig is een symbool van de woestijn, evenals drieënhalve dag of twaalfhonderdzestig jaren of dagen.

Toen Michael in juli 2023 neerdaalde, eindigden de drieënhalve dagen van dood op de straten, toen Christus het werk begon van het verenigen van Zijn Goddelijkheid met de mensheid onder de honderd vierenveertigduizend. Dat werk werd voorgesteld door de tien dagen voorafgaand aan Pinksteren, waarin de zonde werd weggedaan en de eenheid onder de broeders werd gevestigd. Tien vertegenwoordigt een beproevingsproces, en het beproevingsproces eindigde met Pinksteren, dat de zondagswet vertegenwoordigt.

In precies dezelfde geschiedenis in vers veertig, waar acht Perzische koningen en de geschiedenis van het verbond tussen de Joden en Rome het beproevingsproces van het beeld van het beest voorstellen, wordt het beproevingsproces van de maagden uitgebeeld in de tien dagen die tot Pinksteren leiden. De afvallige horens van het protestantisme en het republicanisme verenigen zich in die geschiedenis om het beeld van het beest te vormen, terwijl de ware protestantse hoorn hun menselijkheid met Christus' goddelijkheid verenigt, en zo het beeld van Christus vormt in een proces dat twee klassen van aanbidders scheidt.

De historische gebeurtenissen die worden voorgesteld als zeven donderslagen, worden geopenbaard in de geschiedenis die wordt voorgesteld door Daniël elf, verzen dertien tot en met vijftien, en samen zijn zij in overeenstemming gebracht met de verborgen geschiedenis van vers veertig, die culmineert in de spoedig komende zondagswet, waar de genadetijd voor sabbatshouders sluit.

“Opnieuw leren deze gelijkenissen dat er na het oordeel geen genadetijd meer zal zijn. Wanneer het werk van het evangelie is voltooid, volgt onmiddellijk de scheiding tussen de

goeden en de bozen, en het lot van elke klasse is voor eeuwig vastgesteld.” Christ’s Object Lessons, 123.

De scheiding van de wijzen en de dwazen, de Laodicezen en de Filadelfiërs, of de tarwe en het onkruid, wordt door de engelen voltrokken.

“Laat zowel het onkruid als de tarwe samen opgroeien tot de oogst. Dan zijn het de engelen die het werk van de scheiding verrichten.” Selected Messages, boek 2, 69.

De boodschap die vlak voordat de genadetijd wordt afgesloten wordt ontzegd, bepaalt het werk van het volk van God, zoals voorgesteld door de engelen. De boodschap die in deze artikelen vervat is, wordt nu over de gehele aarde gepubliceerd in meer dan zestig talen. Dit wordt thans volbracht vlak voordat de genadetijd wordt afgesloten, en het is het werk van Gods volk in de laatste dagen om deze boodschap te brengen. De boodschap duidt de gebeurtenissen aan die als zeven donderslagen worden voorgesteld, en het werk van het verstaan en verkondigen van de boodschap brengt de ervaring van de wijze maagden voort.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

„In de nachtgezichten ging een zeer indrukwekkend tafereel aan mij voorbij. Ik zag een ontzaglijke vuurbol neervallen te midden van enige prachtige herenhuizen, waardoor deze ogenblikkelijk werden verwoest. Ik hoorde iemand zeggen: ‘Wij wisten dat de oordelen van God over de aarde zouden komen, maar wij wisten niet dat zij zo spoedig zouden komen.’ Anderen zeiden met door angst gekwelde stemmen: ‘U wist het! Waarom hebt u het ons dan niet verteld? Wij wisten het niet.’ Van alle kanten hoorde ik soortgelijke woorden van verwijt spreken.“

“In grote benauwdheid ontwaakte ik. Ik ging weer slapen, en het scheen mij toe dat ik mij in een grote vergadering bevond. Iemand met gezag sprak de aanwezigen toe, vóór wie een kaart van de wereld was uitgespreid. Hij zei dat de kaart Gods wijngaard voorstelde, die bebouwd moest worden. Naarmate het licht uit de hemel op iemand scheen, moest die het licht op anderen weerkaatsen. Op vele plaatsen moesten lichten worden ontstoken, en van deze lichten moesten weer andere lichten worden ontstoken.

De woorden werden herhaald: ‘Gij zijt het zout der aarde; maar indien het zout zijn smaak verloren heeft, waarmede zal het gezouten worden? Het deugt dan nergens meer toe dan om buitengeworpen en door de mensen vertreden te worden. Gij zijt het licht der wereld. Een stad die op een berg ligt, kan niet verborgen zijn. Ook steekt men geen kaars aan en zet die onder de korenmaat, maar op de kandelaar; en zij geeft licht aan allen die in het huis zijn. Laat uw licht also schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken mogen zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.’ Mattheüs 5:13–16.

„Ik zag lichtstralen schijnen vanuit steden en dorpen, en vanuit de hoge en de lage plaatsen van de aarde. Gods woord werd gehoorzaamd, en als gevolg daarvan waren er gedenktekenen voor Hem in elke stad en elk dorp. Zijn waarheid werd over de gehele wereld verkondigd.

“Toen werd deze kaart verwijderd en een andere in haar plaats gesteld. Daarop scheen slechts op enkele plaatsen licht. De rest van de wereld was in duisternis, met hier en daar slechts een flauwe glans van licht. Onze Onderwijzer zei: ‘Deze duisternis is het gevolg van het feit dat mensen hun eigen weg zijn gegaan. Zij hebben erfelijke en aangekweekte neigingen tot het kwaad gekoesterd. Zij hebben het stellen van vragen, het vitten en het beschuldigen tot de voornaamste bezigheid van hun leven gemaakt. Hun hart is niet recht voor God. Zij hebben hun licht onder de korenmaat verborgen.’”

‘Indien iedere soldaat van Christus zijn plicht had gedaan, indien iedere wachter op de muren van Sion op de bazuin een duidelijk geluid had gegeven, dan had de wereld reeds lang de waarschuwingsboodschap kunnen horen. Maar het werk heeft jaren achterstand. Terwijl de mensen hebben geslapen, heeft Satan ons een voorsprong afgewonnen.’ Testimonies, deel 9, 28, 29.